

A purta crucea

A purta crucea

„Să-și ia crucea în fiecare zi și să Mă urmeze" (Luca 9.23)

Înainte de a lua crucea pentru noi înșine, în fața noastră stă crucea Domnului Isus Hristos care a suferit și „Și-a dat viața ca preț de răscumpărare pentru mulți".

Trebuie ca noi să părăsim totul în această lume: orice legătură cu ea trebuie ruptă. Cu cât un lucru are preț pentru inimile noastre, cu atât este mai periculos, cu atât mai mult trebuie disprețuit. Sen-timentele firești nu sînt rele; însă pentru că Domnul Hristos este lepădat de această lume, tot ceea ce ne leagă de pămînt trebuie să fie jertfit pentru El. Cu orice preț trebuie să-L urmăm; trebuie să învățăm să ne urîm propria viață și chiar s-o pierdem, decît să lăsăm să scadă rîvna noastră în a-L urma pe Domnul.

Vom avea crucea, însă pentru ce să ne temem de ea? Ea ne este salvatoare, pentru că ea ne îndepărtează de această lume. Ea zdrobește voința noastră; ea ne eliberează de eul nostru, rupînd poate legătura cea mai scumpă inimilor noastre. Crucea are o putere nespus de plăcută, cu toate că ea nu este un lucru plăcut: dacă ar fi plăcut, n-ar mai fi cruce.

Domnul Isus Hristos este bunul Păstor; El își conduce oile; „El merge înaintea lor și oile Îl urmează" (Ioan 10.4). Ucenicii erau înspăimîntați, urmîndu-L pe Domnul Isus, căci El îi conducea la cruce. Crucea este pe drumul care duce la slavă. Crucea este aceea care ne eliberează de tot ce ne împiedică să-L vedem pe Domnul Isus Hristos în slava Sa.

Cu cât mai multă credinciosie va fi la un creștin, cu atât, fără îndoială, el va întîlni suferințe, însă cu atât mai din belșug vor fi mîngîierile. Numai să luăm crucea și, dacă este într-adevăr cruce, Îl vom găsi pe Domnul Isus cu ea, iar în sufletele noastre vom găsi primele licăriri ale slavei.

Domnul zice: „Dacă vrea cineva să vină după Mine, să-si ia crucea și să Mă urmeze". Dacă voi Mă urmați, pot să vă dau crucea; este tot ceea ce vă pot da pentru moment. Veți fi ca Mine și foarte aproape de Mine; însă, dacă sînteți în drum spre slavă, puteți să vă așteptați să dați de cruce. Sînteți gata să vă împovărați cu crucea voastră sau să vă întrebați dacă nu cumva este alt drum mai bun, dacă n-ar fi un altul? Domnul nu cunoaște altul, nici eu nu cunosc.

Tot ceea ce ne îmbie să fim plăcuți lumii și să ne conformăm obiceiurilor oamenilor înlătură rușinea crucii și ne îndepărtează de Domnul Hristos. Dacă inima mea se încrede în întregime în El, am parte de cruce și de încuviințarea Sa și găsesc intimitatea Domnului Hristos, totul fiind plăcut cînd El este prezent.

Ne este necesar să trecem prin suferințele, ca și prin bucuriile lucrării Domnului. Sîntem fericiți dacă întristările noastre, cît și bucuriile noastre sînt ale Lui. Cu cît trăim mai mult în El, cu atât reproducem imaginea fidelă a ceea ce este El însuși și cu atât mai mult întîlnim împotrivirea lumii. În plus, vom experimenta lipsa de simpatie din partea creștinilor care nu vor să meargă pe urmele Sale; însă, dacă suferim împreună cu Domnul Isus, vom domni împreună cu El.

Dacă ne bucurăm într-o măsură oarecare de poziția Domnului Isus în cer, trebuie de asemenea să fim părtași aici, pe pămînt, poziției Sale și să fim urîți ca și El.